

2015: un any màgic per al Bàsquet Manresa

El Manresa acaba el 2015 tal com el va començar: perdent. Però aquest inici i final no t'ho veure amb el que s'ha viscut aquest any al Nou Congost. I és que feia temps que el club manresà no donava tantes alegries als seus aficionats.

Esportivament, la temporada passada va aconseguir la permanència amb un final màgic i inimaginable i enguany s'està més a prop de la Copa del Rei que del descens. Dos entrenadors han ocupat la banqueta amb èxit, han deixat empremta i han conquerit el cor dels soferts seguidors manresans.

En l'àmbit institucional, el club ha perdut un emblema, l'expresident Josep Vives, un dels pilars sobre el qual es fonamentava el famós miracle manresà. I pel que fa a l'economia, tot continua penjant d'un fil que no es deixa d'estirar.

Des d'aquí repassem breument els 10 millors moments del Bàsquet Manresa aquest 2015.

10- La confirmació d'una temporada il·lusiónant

Río Natura 71-79 ICL Manresa (2015-16. J10)

L'equip d'Ibon Navarro va assaltar el Fontes do Sar, un pavelló inexpugnable fins aleshores, on fins a cinc equips havien intentat, sense èxit, emportar-se el triomf. Però l'ICL, liderat per un sensacional Chase Simon, va aconseguir la cinquena victòria de la temporada victòria des del triple (12/22). Els manresans van sumar el tercer triomf a domicili i van confirmar una tendència positiva lluny del Nou Congost que no es vivia des de feia massa anys. Amb el mateix balanç que els equips situats en posicions de Copa del Rei, l'ICL feia créixer la il·lusió dels seus aficionats, que per primer cop des de X (afegir la xifra en funció de la memòria del lector) miraven la classificació i feien càlculs contant els millors equips i no els dos últims.

9.- L'esperança en forma de patrocini

Abans d'abandonar el despatx del Nou Congost, Josep Vives va anunciar un acord de patrocini amb ICL. Després d'anys difícils, el club va aconseguir un patrocinador amb capacitat per tornar a il·lusionar als aficionats, que permetia creure en l'estabilitat econòmica i en una possible millora esportiva. Tot i les reticències d'alguns aficionats per les activitats d'ICL, la seva arribada va ser una injecció de moral i, sobretot, de tranquil·litat.

8.- La retirada d'un mite

Roger Grimau es va retirar l'estiu passat després d'aconseguir la salvació amb La Bruixa d'Or en la darrera jornada de lliga. Després de tocar el cel amb el Barça i de somiar amb el Bilbao, Grimau va baixar a l'infern per acabar vivint una de les alegries més grans de la seva dilatada carrera. La seva entrega i professionalitat, dues virtuts que el van convertir en un dels millors jugadors de l'ACB de l'última dècada, van ser claus per la salvació manresana. Des del primer dia es va posar a la butxaca una afició necessitada d'ídols i es va acabar retirant per la porta gran. I amb la samarreta del Bàsquet Manresa.

Foto: www.zonadostres.com

7- Doble ració col·legial

La Bruixa d'Or 81-75 Movistar Estudiantes (2014-15. J33)

ICL Manresa 85-67 Movistar Estudiantes (2015-16. J2).

En aquest 2015 l'Estudiantes s'ha convertit en un bon aliat pel Bàsquet Manresa. En la penúltima jornada de la temporada passada, els manresans van aconseguir mantenir-se en vida en un partit agònic que els de Pedro Martínez van remuntar al darrer quart (27-17), gràcies a la inspiració de White (21) i Seeley (16). Aquest triomf va permetre a La Bruixa d'Or arribar a l'última jornada amb opcions de permanència.

En aquest curs l'ICL va apallissar als madrilenys, donant la primera alegria als aficionats i, sobretot, oferint tranquil·litat i estabilitat després de la contundent derrota de la primera jornada a Fuenlabrada. La gent es va tornar a divertir al Nou Congost en l'estrena a casa.

6.- L'abonament canari

Herbalife Gran Canària 75-81 La Bruixa d'Or (2014-15. J25)

La Bruixa d'Or va fer bona la tradició i va vèncer per quart any consecutiu a Las Palmas de Gran Canària. Els manresans, que arribaven al duel com a cuers, van sorprendre l'Herbalife amb una espectacular remuntada a la segona meitat, amb un parcial de 6-30 que va deixar sense resposta als locals. Després d'arribar a perdre de 16 punts, els de Pedro Martínez van treure l'orgull i de la mà de Fotu, White i Sakic van tornar a sorprendre en una pista talismà.

5.- La punteria de White i l'adéu momentani

La Bruixa d'Or 75-73 Iberostar Tenerife (2014-15. J26)

El Nou Congost feia temps que no vivia un final tan tens i vibrant com el del passat 29 de març. La Bruixa d'Or va treballar sense descans per, sota el lideratge de White, dominar un Iberostar Tenerife que mai es va rendir. Quan tot semblava decidit (69-58 a quatre minuts pel final), els visitants van reaccionar i van fer témer el pitjor a la parròquia manresana quan Saúl Blanco va clavar un triple a falta de sis segons que igualava el partit (73-73). El sòlid vaixell manresà feia aigües i s'encaminava cap a la deriva quan White es va posar el barret de capità i va agafar el timó de la nau: va recórrer la pista amb fredor i va penetrar a cistella amb la convicció del que compra un número de loteria que sap que serà premiat. La seva aventura va acabar a la línia de tir lliure, després d'una dubtosa falta de Richotti. L'electrònic marcava 0.3 i White tenia dues bales per acabar amb el Tenerife. I n'hi va sobrar una. El Congost va embogir amb un triomf no apte per a cardíacs que va treure, momentàniament, a La Bruixa de la zona de descens.

V?deo: <http://www.youtube.com/watch?v=zHZlvov2MCs>

4.- L'èpica d'una nit memorable

La Bruixa d'Or 80-76 Unicaja (2014-15. J 23)

La Bruixa d'Or va escriure un capítol més de la història èpica del Nou Congost i una nova pàgina del manual per entendre l'ADN Manresa. Situats en la darrera posició de la classificació, els de Pedro Martínez rebien un Unicaja intractable, líder de l'ACB. Per si guanyar no fos ja una gesta memorable, els manresans hi van afegir tots els elements d'un thriller dramàtic que va acabar amb final feliç, gràcies a un eslovè que es va disfressar d'heroi. La Bruixa, amb un encert espectacular des del triple, escenificat en la figura de Dewar (5 encerts), va desarmar l'Unicaja des de l'inici, amb una exhibició com feia temps que no es veia per la capital del Bages: 61-39 a 13 minuts pel

final. Però quins 13 minuts. Els nervis, el cansament i el fantasma del descens van aparèixer al Nou Congost i els malaguenyys, a poc a poc i sense fer res de l'altre món, van aconseguir situar-se a només dos punts a un minut pel final (78-76). I aleshores quan a la grada es començaven a sentir els habituals Ho sabia, sempre igual! o Veus! Ja t'ho deia!, Rizvic es va vestir de superheroi i amb dos taps antològics va evitar la remuntada de l'Unicaja. Un mur eslovè que va donar ales a l'equip manresà.

V?deo: <http://www.youtube.com/watch?v=kyJ2nADR35A>

3.- El primer matchball

La Bruixa d'Or 68-53 Montakit Fuenlabrada (2014-15. J31)

Una autèntica final. Això és el que es va viure l'1 de maig al Nou Congost. La Bruixa i el Fuenlabrada arribaven empatats a victòries, situats en els dos darrers llocs de la classificació. En cas de perdre, els de Pedro Martínez perdien gairebé totes les opcions de permanència (amb l'average perdut amb els madrilenys, haurien quedat a 2 victòries a falta de 3 jornades). Els nervis i la pressió es va notar en els dos equips des del salt inicial, amb errors constants i una falta d'encert que van derivar en un joc gris, difícil de digerir. Els manresans es van entregar als punts de White (21 dels 68), però l'estrella va ser Alfonso Sánchez, que va fer una defensa brillant sobre Andy Panko, l'ànima dels madrilenys. Tot i anar sempre per davant, La Bruixa no va poder respirar fins al xiulet final, i és que a tres minuts pel final el resultat era de 55-50. Una espurna de talent de White va trencar definitivament el partit, i va donar un triomf balsàmic als bagencs, mantenint-los vius en la lluita per la salvació. Va ser un duel tens, que no serà recordat per la brillantor del joc o l'espectacularitat de les jugades, però sí pel desenllaç final. Sobretot pels manresans.

2.- Els millors, a la banqueta

L'exitós 2015 manresà no es pot explicar sense mirar a la banqueta. Primer Pedro Martínez i després Ibon Navarro. Mestre i alumne avançat. La presència del primer a la banqueta manresana és d'aquells fets que, de tan excepcionals, costen d'explicar. Com quan a l'escola la noia més guapa de la classe es fixava en tu, passant olímpicament dels líders del grup. Va ser només una temporada, però pocs l'oblidaran. Amb canvis constants de jugadors, Martínez va aconseguir formar un equip, unit i entregat a una causa, quan pitjor pintaven les coses. I va aconseguir una salvació que semblava impossible fins i tot pels més optimistes. I continuant amb el símil anterior, després d'una noia així ja res serà el mateix, podia pensar un. Però des de la direcció esportiva, amb Pere Romero al capdavant, es va encertar amb la difícil tasca de trobar un substitut. I quin encert. Ibon Navarro encarna l'ADN Manresa com pocs: entregat, lluitador i valent, no coneix la paraula rendició. En 13 jornades s'ha ficat el Nou Congost a la butxaca, que ja coreja el seu nom cada partit. I el més important, ha situat l'equip en la 10^a posició, amb la Copa del Rei a un pam i el descens lluny com mai abans.

1.- El miracle de Madrid

Reial Madrid 80-90 La Bruixa d'Or (2014-15. J34)

V?deo: <http://www.youtube.com/watch?v=R4Misyu4AWE>

Aconseguir la salvació a domicili en l'última jornada era molt difícil per La Bruixa d'Or, independentment de la pista i el rival. Però si aquest era el Reial Madrid, que feia una setmana s'havia proclamat campió d'Europa, l'empresa era titànica. Inversemblant. Impossible. Si algú deia que era poc factible, era titllat d'exageradament optimista. Però l'esport té un punt d'imprevisible, de mística. I si a l'equació hi afegeixes bàsquet i Manresa, el resultat és miraculós. Perquè el que va fer La Bruixa d'Or al Barclaycard Center, el que van fer Sakic, Seeley, Hernández, Dewar, Grigonis, Rizvic, Sánchez, White, Fotu, Poeta, Ortega i Grimau, deixa sense significat a la

paraula miracle. És més que un miracle. I per Manresa, ho és tot.